

سورة الحديد

دانشگاه علوم پزشکی و
خدمات بهداشتی درمانی استان اردبیل

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی استان اردبیل

موضوع کارگاه :

پرتوهای یونیزان و سلامت کارکنان پرتوکار

تهیه و تدوین:

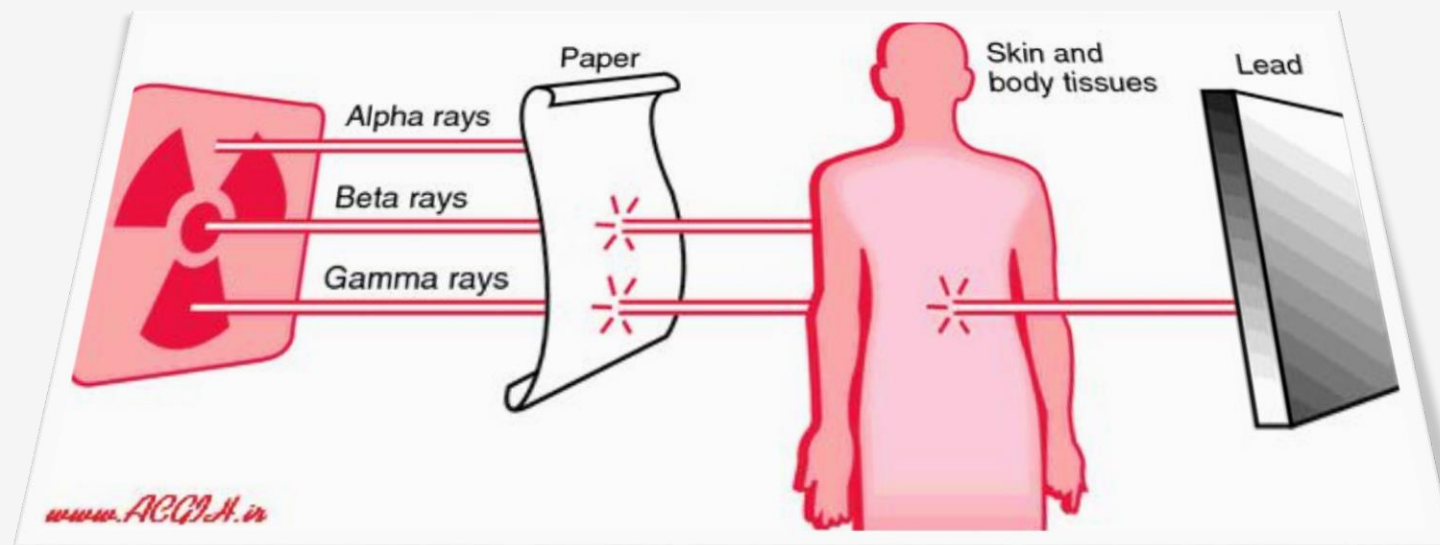
محسن عبدی کارشناس رادیولوژی بیمارستان بوعلی اردبیل

عبدالحکیم رحیمی کارشناس بهداشت پرتو معاونت بهداشتی دانشگاه

تشعشعات از دیدگاه بهداشتی

مقدمه تشعشعات جزء عوامل زیان آور محیط کار قرار می گیرد و پایش فردی و محیطی این عامل به طور کامل از سوی قوانین در کشورمان حمایت می شود و در مواد 85، 92، 95 قانون کار و مواد 88 و 90 قانون تامین اجتماعی به صورت مستقیم و غیر مستقیم این حمایت ها وجود دارند.

تشعشعات از دیدگاه بهداشتی

پرتوهای یونیزان با عبور از محیط، تولید ذرات باردار منفی و مثبت می کنند. منابع مولد پرتوهای یونیزان می تواند مانند پرتو X، حاصل از انرژی هسته ای و زباله های ساخت بشر باشد، یا می تواند مانند پرتوهای کیهانی حاصل از خورشید یا مواد رادیواکتیو پوسته زمین که بصورت ذره (تشعشع ذره ای) یا انرژی خالص بدون جرم و بار الکتریکی (پرتوهای الکترومغناطیسی) تابش می شوند زمینه طبیعی داشته باشند.

1. ذرات آلفا: این ذرات که با حرف پونانی α نشان داده می شود به راحتی دیگر پرتوها از ماده عبور نمی کند. ذره آلفا دارای جرم اتمی 4 و دو بار الکتریکی مثبت است که در واقع یک اتم هلیوم دو بار یونیزه شده است. ذرات آلفا بوسیله عناصر رادیواکتیو سنگین منتشر می شود. ذرات آلفا قدرت یونسازی زیادی داشته ولی قدرت نفوذ آن در بافت ها بسیار کم است و به آسانی بوسیله ضخامتی از چند صفحه کاغذ، یک لایه رطوبت و یا لایه شاخی پوست متوقف می شوند. این ذرات تنها وقتی خطرناک هستند که درون بدن قرار گیرند. بطور معمول دستگاههای پایش فردی نسبت به پرتوهای آلفا حساس نیستند

1. **ذرات بتا:** ذرات بتا با حرف یونانی β نشان داده می شوند و قدرت نفوذ بیشتری نسبت به ذرات α دارند و برای متوقف کردن آنها به چند میلی متر آلومینیوم نیاز است. ذرات بتا الکترونیایی با بار مثبت و منفی می باشند که نگاترون (الکترون منفی) و پوزیترون (الکترون مثبت) نامیده می شوند.

1. نوترون: نوترون ذره ای با جرم حدود 1.67×10^{-27} کیلوگرم (U) (1) جرم اتمی متحد که برابر یک دوازدهم جرم اتم کربن 12 است) و فاقد بار الکتریکی است. یکی از منابع این ذرات، راکتورهای هسته ای هستند که در آنها اورانیم شکافته شده و نوترون و انرژی حرارتی آزاد می کند. از این رو نوترونها را تنها می توان در مجاورت منابع تولید این ذرات در زمانی کمتر از یک ثانیه آشکار ساخت.

تشعشعات از دیدگاه بهداشتی

1. پرتو X و گاما: پرتوهای X و γ مانند نور مرئی امواج رادیویی و میکروویو، امواج الکترومغناطیس می باشند و بخشی از طیف الکترومغناطیسی را تشکیل می دهند. با این وجود در میان موارد ذکر شده فقط پرتوهای X و γ هم پرتو یونیزان و هم امواج الکترومغناطیس محسوب می شوند. پرتوهای X و γ از بیشترین فرکانس در بین همه امواج الکترومغناطیس برخوردارند و بنابراین دارای کوتاهترین طول موج هستند از این رو بیشترین مقدار انرژی را حمل می کنند. پرتوهای X ، با شتاب الکترونها در ولتاژ بالا و برخورد به یک هدف فلزی، ترجیحا با عدد اتمی بالا تولید می شوند. پرتوهای گاما از فعل و انفعالات درون هسته اتم و پرتوهای X از فعل و انفعالات خارج هسته اتم منشا می گیرند.

تشنعات از دیدگاه بهداشتی

آسیب های ناشی از پرتوهای یونساز: اثرات جسمی پرتوهای یونیزان از اختلالات جزئی و موقتی در بعضی از اعمال فیزیولوژیک گرفته تا خطرات جدی مانند کاهش عمر، کاهش مقاومت در مقابل بیماریها، کاهش قدرت تولید مثل، ایجاد کاتاراکت (آب مروارید)، سرطان خون و یا انواع دیگر سرطان، آسیب به جنین در حال رشد، متفاوت می باشد

تشنعات از دیدگاه بهداشتی

. اثرات مستقیم و غیر مستقیم پرتوها : زمانی اثر مستقیم ناشی از پرتوها اتفاق می افتد که یک مولکول مستقیماً مورد تابش پرتو قرار گیرد. احتمالاً مهمترین مولکولهای سلول زنده، مولکولهای DNA می باشند. نتیجه نابودی مستقیم یک مولکول DNA این است که سلول قادر به تقسیم نبوده و فقط می تواند مدتی به زندگی ادامه دهد. اثر غیر مستقیم زمانی اتفاق می افتد که مولکولی مانند مولکول آب که اهمیت کمتری دارد، به یونها یا رادیکالهای فعال تجزیه شود. اگر این اجزای تجزیه شده با مولکولهای مهمی مانند DNA ترکیب شوند، باعث اختلال در عمل اصلی DNA شده و آسیب هایی مانند عوارض مستقیم ایجاد می شود.

تشعشعات از دیدگاه بهداشتی

اثرات زودرس و دیررس پرتوها: آسیب های زیست شناختی پرتوها، به اثرات زورس و دیررس تقسیم بندی شده اند. از جمله اثرات زودرس، که پس از تابش مقدار حاد پرتو بروز می کند، می توان اثر روی سلول و دستگاههای گوناگون مانند دستگاه خونساز، دستگاه گوارش و ... نام برد. اثرات دیررس، ماهها و یا سالها پس از تابش مقدار زیاد و یا کم به وجود می آیند. از جمله این اثرات می توان از سرطانزایی، ایجاد آب مروارید، اختلالات جنینی و کوتاه شدن عمر را نام برد. روشهای کنترل پرتوهای یونساز: شورای حفاظت در برابر پرتوها International Commission of Radiation Protection (ICRP) محدود کردن پرتوگیری را بر سه اصل استوار نموده است:

تسهل‌ت‌ات از دیدگاه بهداشتی

1. هر آزمایش و عمل استفاده از پرتوهای یونساز در صورتی انجام پذیرد که نفع حاصل از آن مسلم و آشکار باشد.
2. مقدار مجاز در هر مورد براساس حداقل پرتوگیری ممکن که منطقاً قابل قبول و مانع اجرای طرح نگردد، تعیین شود.
3. مقدار معادل برای هر فرد از حداکثر مقدار مجاز تجاوز نکند. تعیین مقدار مجاز مواجهه: برای تعیین مقدار مجاز، افراد جامعه به دو گروه تقسیم می شوند:

تسهعات از دیدگاه بهداشتی

الف) افرادی که به تناسب شغل خود به دو طور مرتب یا نامرتب در معرض تابش قرار دارند.
ب) کل افراد جامعه حداکثر مقدار مجاز برای تمام بدن افراد شاغل را می توان از رابطه زیر

بدست آورد که در این رابطه : $D = 5 (N - 1)$

تسهلعات از دیدگاه بهداشتی

مقدار پرتو دریافتی (رم) : N:سن فرد (سال) حداکثر مقدار مجاز برای تمام افراد جامعه از جدول بدست می آید. حداکثر مقدار مجاز برای زنان، که در سنین باروری هستند برابر 1.3 رم در هر فصل سال است و برای تیروئید افراد زیر 16 سال 1.5 رم در سال می باشد. حفاظت در برابر پرتوهای یونساز: منظور از حفاظت در برابر پرتوهای یونساز این است که اطمینان حاصل شده که مقدار جذب شده بوسیله هر فرد (غیر از بیماران) بیش از حداکثر مقدار مجاز نبوده و یا حداقل پرتوگیری ممکن و موجه باشد. در مسئله حفاظت سه عامل زیر بسیار مهم می باشد:

1- زمان 2- فاصله 3- حفاظ

تشدت‌ها از دیدگاه بهداشتی

- 1- زمان: می‌توان با اجرای روش‌های مناسب مدت زمان پرتوگیری فرد را کاهش داد.
- 2- فاصله: کاهش مقدار پرتو از منبع در یک نقطه معین با عکس مجذور فاصله از آن نقطه از منبع متناسب است.
- 3- حفاظ: در بسیاری از موارد که استفاده از دو روش پیشین میسر نباشد بایستی از صفحات جذب پرتو استفاده کرد و میزان تابش پرتو را به مقدار مجاز یعنی 0.1 رم در هفته یا 5 رم در سال رسانید. معمولاً ما از جنس موادی مانند سرب، بتون و ... می‌باشند.

اثرات بیولوژیکی پرتوهای یونساز

پرتوهای یونیزان با قابلیت یونیزه کنندگی اتم ها موجب بروز آثار بیولوژیکی نظیر اثرات ژنتیکی، سوختگی پوست و آب مروارید شده و احتمال بروز آنها با افزایش دوز بیشتر می شود. مطالعات، بروز آثاری نظیر سردرد، سرگیجه، بی حالی، طپش قلب و کم شدن تعداد گلبول های سفیدخون را به ویژه با افزایش سن در پرتوکاران تایید می نمایند.

اثرات بیولوژیکی پرتوهای یونساز

در این گروه میانگین هموگلوبین و پلاکت ها تفاوت قابل توجهی را نشان داده و نقص کروموزومی، کاهش انواع مختلف لنفوسیت های نوع T، التهاب پوست، آلرژی تنفسی، هیپاتیت مزمن نوع B، وجود نودول در تیروئید، شکست کروموزومی و آسیب ساختاری آنها نیز از سایر نشانه ها می باشند. عفونت و لوسمی نیز در اثر نقص سیستم ایمنی ارتباط مستقیم با اکسپوزر دارد.

اثرات بیولوژیکی پرتوهای یونساز

در مطالعات روانپزشکی، افسردگی، عملکرد ضعیف حافظه و اضطراب نیز در این افراد مشاهده شده است. اخیراً مصرف ترکیبات جدیدی از آنتی اکسیدان ها برای پیشگیری از عوارض ذکر شده در کلیه ها، ریه ها، پوست، مجرای گوارشی و مغز پیشنهاد می شود. از طرفی فرضیه هورمسیس با در نظر گرفتن احتمال وجود جنبه های مثبت پرتوهای یونیزان در سطوح دز کم و واکنش حفاظتی آنها در مقابل بیماری ها مطرح بوده و آنرا ناشی از عملکرد سیستم هشدار به سلول های محیطی سلول های آسیب دیده، فعال شدن آنزیم ترمیم DNA، فعال شدن برخی ژنها، تخریب سلول های آسیب دیده و تومورها توسط سیستم ایمنی بدن می داند. توجه به مقررات حفاظت پرتویی در کاهش بروز عوارض ذکر شده موثر می باشد.

الف (مستقیم ----- الفا و بتا و پروتون
ب (غیرمستقیم ----- نوترون و گاما و ایکس

۲- پرتوهای یونساز

الف (ذره ای ----- آلفا و بتا و نوترون و الکترون و پروتون
ب (الکترو مغناطیس ----- ایکس و گاما

پس بنابراین پرتو X که یک پرتو تشخیصی می باشد یک پرتو یونساز غیر مستقیم الکترومغناطیس است .
که در برخورد با ماده ایجاد یونیزاسیون می کند یعنی یک الکترون از ماده جدا می کند.

کمیت ها و واحد های معمول در رادیولوژی:

1. پرتودهی Exposure: بارالکتریکی تولید شده در واحد جرم از هوا توسط یک پرتو یونساز را
گویند . کمیتی است که فقط میزان یونیزاسیون ایجاد شده در هوا توسط یک پرتو الکترومغناطیس
رایان می کند.

تقسیم بندی پرتوهای یونساز

از آنجائیکه دانشمندان مشاهده کردند که دزهای جزبی یکسان از پرتوهای متفاوت آثار بیولوژیکی متفاوتی دارند برای رفع این شکل واحد دیگری رامعرفی کردند بنام دز معادل

۲- دز جزبی Absorbed Dose ← راد Rad → در واحد CGS

از آنجائیکه دانشمندان مشاهده کردند که دزهای جزبی یکسان از پرتوهای متفاوت آثار بیولوژیکی متفاوتی دارند برای رفع این شکل واحد دیگری رامعرفی کردند بنام دز معادل

۳- دز معادل Equivalent Dose

دز پرتو یونساز با احتساب اثر بیولوژیک به یک بافت ، عضو و... است . که حاصل ضرب دز جزبی در یکسری فاکتورها است و $D_E = D \times Q_F$

واحد آن سیورت SV و واحد قدیمی آن REM است. $\propto \dots$

تقسیم بندی پرتوهای یونساز

مکانی که در آن پرتو یونساز وجود دارد به ۲ دسته تقسیم می شود:

الف) ناحیه تحت کنترل

ب) ناحیه بدون کنترل

ناحیه ای که توسط پرتوکاران اشغال می شود ناحیه تحت کنترل می باشد اتاق استراحت ، اتاق رادیولوژی اتاق کنترل و ...

ناحیه ای که بطور طبیعی توسط غیرپرتوکاران اشغال می شود اتاق انتظار بیماران .

Maximum Permissible Dose:MPD

حداکثر دزی که با دانش فعلی بشر از آن انتظار میرود آسیب بدنی مشهودی در طول زندگی ایجاد نکند قبلا این مقدار ۵ Rem در سال بود.

اما امروزه آن را ۲ Rem در سال در نظر گرفته اند.

برای هر کدام از اعضا و قسمت‌های مختلف بدن حد دز مجاز متفاوتی داریم. حساسیت قسمت‌های مختلف بدن انسان متفاوت است. هر بافتی که حساسیت بیشتری دارد حداکثر دز مجاز کمتری دارد.

البته قابل ذکر است که برای آثار ژنتیکی دزمجازی وجود ندارد حتی کمترین دز هم می تواند آثار ژنتیکی فراوانی داشته باشد . مثلا یک رادیوگرانی Chest می تواند آثار ژنتیکی داشته یا نداشته باشد. مقدار دز مجاز یا حد دز معادل برای پرتوکاران ۱۰ برابر افراد عادی جامعه است برای افراد عادی جامعه Rem 5/0 در سال می باشد.

بطور کلی حساسیت سلولها به پرتوهای یونساز در سلولهای نابالغ بیشتر از سلولهای بالغ است.

نوع سلول حساسیت به اشعه

لنفوسیت ها بالغ بالا

اسپرماتوگونی نابالغ

اریترو بلاست نابالغ

سلولهای پرزوده بالغ

فیرو بلاستها

اسپر ماتید متوسط

سلولهای اندوتلیال

استئوبلاست ها

سلول عضلانی

سلول عصبی کم

کندروایست ها

تقسیم بندی پرتوهای یونساز

در سال ۱۹۰۶ بر گونی وتری باندو قانونی را بنام خود بیان کردند:

این قانون بیانگر حساسیت پرتوی یک سلول یا بافت زنده است:

در سلولهای اولیه بیشتر از سلولهای بالغ است.

در بافتها و ارگانهای جوانتر بیشتر است.

در سلولهای که فعالیت متابولیکی بیشتری دارند بالاتر است.

در سلولهایی که رشد و تکثیر سریعتر و بیشتری دارند بالاتر است.

سلولهای انسان در مرحله جنینی به پرتوهای یونساز حساس ترند.

RBE (استاندارد پرتو توسط اثر یک ایجاد برای لازم دز) / (نظر مورد پرتو توسط اثر همان ایجاد برای لازم دز)

پرتو استاندارد: اشعه X ای است که انرژی آن ۲۰۰ تا ۲۵۰ KVP باشد.

مثال: دز لازم برای ایجاد کاتاراکت در عدسی چشم یک موش توسط پرتو استاندارد Gry2 می باشد.

مشاهده شده است ۰.۵ Gry پرتو α قادر است چشم موش را به کاتاراکت مبتلا کند.

اکسیژن سلولها و بافتها در حضور اکسیژن حساسیت بیشتری نسبت به پرتوهای یونساز دارند. در شرایط نرمال همه بافتها بخوبی اکسیژن گیری دارند بنابراین در حداکثر حساسیت نسبت به پرتو قرار دارند. سلولهای عمقی نسبت به پرتوها مقاوم ترند.

بهبودی: هرچه قدرت ترمیم سلول بیشتر باشد اثر دز بیشتر است.

هرچه سن بالاتر باشد اثر اشعه کمتر است.

جنس جنس ماده مقاومت بیشتری نسبت به جنس نر دارد.

الف) یک سری مواد شیمیایی باعث افزایش آثار پرتو می شوند. همانند ویتامین - K مترونیرازول - متوتروکسات

ب) یک سری مواد شیمیایی هم باعث کاهش اثر پرتومی شوند. که در ساختمان خود یک گروه SH یا سولفیدریل دارند. مثل : ویتامین - C اسید آمینه سیستئین - رانیتیدین - سایمیتیدین .

جهت اثربخشی این مواد در زمان پرتو دهی باید در بدن بیمار وجود داشته باشند.

*معمولا از این مواد محافظت کننده (گروه ب) در مورد فضا نوردان استفاده می کنند.

مستقیم به آثاری می گویند که ناشی از یونیزاسیون یک ملکول حساس و حیاتی باشد مثل DNA غیرمستقیم در نتیجه برخورد پرتو با یک ملکول غیرحیاتی مثل آب می باشد که در نتیجه آن رادیکالهای آزاد تولید می شوند و متعاقب این برخورد یونیزاسیون ثانویه ایجاد می شود و باعث آسیب به ما کرو ملکولها میشود..

*به هراتم، ملکول ، یون یا ذره ای که یک الکترون منفرد یا جفت نشده داشته باشد رادیکال آزاد می گویند رادیکالهای آزاد بسیار فعالند و تمایل دارند که الکترون منفرد خود را جایی به اشتراک بگذارند همین دلیل برای سلول بسیار خطرناکند.

بطور مثال ممکن است برخورد پرتو به ملکول آب ایجاد رادیکال آزادی کند که بعد این رادیکال به ملکول DNA برخورد کند.

آثار بدنی Somatic

آثار پرتوهای یونساز

آثار ژنتیکی Genetic

آثار بدنی: در خود فرد بروزی کند مثل آب مروارید- سرطان پوست

آثار ژنتیکی: در نسل بعد خود رانشان می دهد مثل آسیب به سلول جنسی

اماری یا احتمالی **Statistic**

قطعی **Non-Statistic**

آثار آماری آثاری هستند که وقوع شان احتمالی است و ممکن است اتفاق بیفتد یا نیفتد و با افزایش دز احتمال وقوع شان افزایش می یابد. انواع سرطانها جزء آثار احتمالی هستند و از قانون همه یا هیچ تبعیت می کنند.

در آثار قطعی وقوع حتمی است و با افزایش دز شدت اثر افزایش می یابد منتهی آثار احتمالی فاقد دز استانه هستند ولی آثار قطعی دارای دز استانه هستند.

اثر زودرس Early

اثر دیررس Late

اثر زودرس : می توانند در عرض چند دقیقه تا چند روز بعد از پرتوگیری ظاهر شوند.

اثر دیررس : بین پرتوگیری و مشاهده اثر آن فاصله زمانی طولانی وجود دارد. این فاصله می تواند تا سالها

بطول انجامد.

سندرم تشعشی حاد

آثار زودرس آسیب موضعی به بافتها

اختلالات خونی

سندرم تشعشی حاد انفجار بمب اتمی درهیرشیما باعث ثبت پدیده سندرم تشعشی حاد شد که پرتوگیری زیادی در زمان کوتاهی به جمعیت برخورد کرد. تمامی اتفاقاتی که بعدازیک پرتوگیری بالا منجر به مرگ در عرض چند روز یا چند هفته می شود را سندرم تشعشی حاد گویند.

۲- آسیب موضعی بر بافتها:

برخلاف سندرم تشعشی حاد که دز به تمام بدن می تابد اگر دز زیادی به بافتهای محدودی بتابد ایجاد آتروفی در بافت می کند و باعث اختلال عملکرد یک ارگان می شود (برای ایجاد آسیب به یک بافت مشخص و محدود دز بیشتری نسبت به دوز تمام بدن لازم است).

پوست

آسیب موضعی بر بافتها: گنادها

مغز استخوان

یکی از اولین آثار بیولوژیک پرتوهای یونساز اریتم یا سرخی پوست است. اثر دیگر پرتوگیری حاد بر پوست ریزش مو می باشد.

گنادها تحت تأثیر پرتوها آسیب می بیند و در مرد اسپرماتوگونی و در زن اووسیت حساس ترین سلولها به پرتو یونساز هستند.

اگر دز تابشی به بیضه ها و تخمدانها $0/1$ Gry باشد ایجاد تأخیر درقاعدگی برای زن و کاهش تعداد اسپرم درمرد می شود.

اگر دز تابشی به ۲ Gry برسد باعث عقیمی موقت در هر دو جنس می شود.

اگر دز تابشی به 5 Gry برسد عقیمی دائم ایجاد می کند.

اگر دز تخمدانها و بیضه ها به 1/0 Gry برسد باید تا چند ماه از حاملگی ممانعت بعمل آید.

مغز استخوان : تابش دهی به مغز استخوان باعث کاهش در تعداد تمامی انواع سلولهای خونی می

شود

اولین سلولهای که از پرتوگیری دچار کاهش تعداد می شوند (در عرض چند دقیقه تا چند ساعت) لنفوسیت ها هستند.

*در بین سلولهای بدن انسان لنفوسیتها و اسپرماتوگونیها حساس ترین هستند.

در مورد لنفوسیت ها بهبود تعدادشان بسیار آهسته خواهد بود. هرچقدر دز بیشتر باشد کاهش تعداد آنها شدیدتر و بهبود دیرتر خواهد بود.

آثار پرتوهای یونساز مستقیم و غیرمستقیم

بعد از نفوسیت ها گرانولوسیتها بعد پلاکتها و بعد اریتروسیت ها هستند.

آسیب موضعی به بافتها پوست

کوتاه شدن عمر چشم - آب مرواید

آثار دیررس ابتلا به انواع بیماریهای بدخیم

آثار ژنتیکی انحرافات کروموزومی

پوست: آثار دیررس پرتوگیری بر پوست در رادیولوژیست هایی مشاهده می شود. که فلوروسکوپی بدون دستکش سربی انجام می دادند و اثرات آن بدخیم بود.

شکننده بودن سطح پوست - خشکی پوست - ترک خوردن پوست در صورت رعایت مسایل ایمنی این آثار مشاهده نمی شود.

چشم: حساسیت پرتویی عدسی چشم وابسته به سن است و با افزایش سن افزایش می یابد. حد آستانه آن

Gry10 است یعنی حتما باید میزان پرتوگیری Gry10 یابیش از آن باشد. اما اگر پرتوگیری H

Gry2 است. (همانند انفجار هیروشیما که میزان زیادی تشعشع در زمان کمی به بدن رسید).

Gry10 درمورد تقطیع دز است. کارکنان پزشکی هسته ای حتما باید از عینک سربی استفاده نمایند.
*معمولا در پرسنل رادیولوژی در اثر رعایت مسایل ایمنی دز عدسی چشم هیچ گاه به این مقدار نمی رسد.

سرطان خون

ابتلا به انواع بیماریهای بدخیم سرطان تیروئید

سرطان استخوان

سرطان پوست

سرطان ریه

سرطان پستان

سرطان کبد

بطور کلی تمام سرطانهای قید شده امروزه تقریباً در تکنسین ها مشاهده نمی گردند. و معمولاً در موارد رادیوتراپی یا بازماندگان بمب اتمی هیروشیما ویا کارگران معادن رادیم و افرادی که ساعتهای شب نما را با سولفات رادیم رنگ می کردند سرطان استخوان مشاهده شده است.

حاملگی بیمار قبل از حاملگی

پرتوهای یونساز و حاملگی: حین حاملگی

حاملگی پرتوکار پس از زایمان

بیمار قبل از حاملگی : Daysrule- 10 احتمال حاملگی در ۱۰ روز ابتدایی ماهیانه تقریبا صفر است

حین حاملگی : تابش پرتو یونساز به یک فرد حامله دارای آثار بیولوژیک است . نوع و شدت آثار وابسته به دز پرتو یونساز و مرحله جنین (سن جنین) است.

سن جنین: در ۲ هفته اول آثار بیولوژیکی روی جنین از قانون همه یا هیچ تبعیت می کند. عارضه این اثر سقط

جنین است. از هفته (۱۰-۳) دوره اندام سازی است ناهنجاریهایی که ممکن است ایجاد شود

Abnormal بودن (غیرطبیعی بودن) ارگانی، اسکلتی، و سیستم اعصاب مرکزی است. با رشد جنین

در هفته های بعدی آثار بیولوژیک ایجاد شده خفیف تر است و بستگی به زمان تابش پرتو ها دارد که چه

ارگانی در حال شکل گیری باشد و آسیب در همان ناحیه با احتمال بیشتری مشاهده می شود.

بطور کلی حساس ترین مرحله سه ماهه اول است. اما در سه ماهه دوم و سوم احتمال ابتلاء جنین پس از تولد به انواع بیماریهای بدخیم وجود دارد.

پس از زایمان: اما پس از زایمان جنین متولد شده و مادر هر دو می توانند بعنوان یک انسان تلقی شوند.

اگر بیماری حامله بود و اشعه دریافت کرد چکار کنیم:

تخمین دز جنین

ارزیابی دقیق دزیمتریک (البته اگر اشعه بیش از 1Rad باشد).

تعیین مرحله بارداری و تصمیم گیری راجع به جنین

پرتو کار باردار

دز مجاز جنین برای تکنولوژیست ها در دوران حاملگی ۵۰۰ Mrem است اغلب تکنولوژیست های رادیولوژی در صورت رعایت اصول ایمنی هیچ وقت به چنین دزی نمی رسند.

اما افراد با حساسیت زیاد می توانند از روپوش سربی ۰/۵ Mm Pb استفاده کنند.

نتایج تجربی در مورد ایجاد موتاسیونهای ژنتیکی:

جهش های (موتاسیون های) ناشی از تشعشع معمولا مضرند.

هردزی از تشعشع هرچقدر هم کوچک باشد خطرات ژنتیکی دارد.

فراوانی جهش های ناشی از تشعشع مستقیما متناسب با میزان دز است. وارتباط خطی دارد.

ایجاد آثار ژنتیکی وابسته به تندی دزوتقطع دز است.

زنان قبل از سنین باروری کمتر از مردان به آثار ژنتیکی ناشی از تشعشع حساس هستند.

اغلب موتاسیونهای ناشی از تشعشع با وقفه ظاهری شوند. ممکن است چندین نسل بعد مشاهده

شوند.

فراوانی موتاسیونهای ژنتیکی ناشی از تشعشع بسیار کم می باشد (تقریباً 10^{-7})

قانون حفاظت در برابر اشعه ایران

- این قانون در سال 1368 توسط مجلس شورای اسلامی به تصویب رسیده است.
- بر اساس این قانون، واحد قانونی موظف به اجرای مقررات، آیین نامه ها و استانداردهای مربوطه می باشد. این مسئولیت ها از طرف سازمان انرژی اتمی ایران به مرکز نظام ایمنی هسته ای کشور به عنوان واحد قانونی (Competent Authority/ Regulatory Body) تفویض شده است.

استانداردهای حفاظت در برابر اشعه

- استانداردهای بین المللی:

ICRP 60 –

IAEA, Safety Series 115, Basic Safety Standard –
(BSS)

- استانداردهای ملی:

– حفاظت در برابر پرتوهای یونساز و ایمنی منابع پرتو-
استاندارد پایه، کد ملی: 7751

Basic Radiation Safety Standard, (BRSS) –

اصول اساسی حفاظت در برابر اشعه

• توجیه پذیری فعالیت (Justification)

• بهینه سازی حفاظت (Optimization)

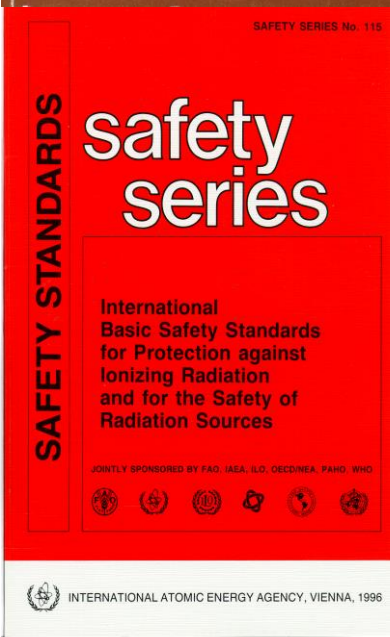
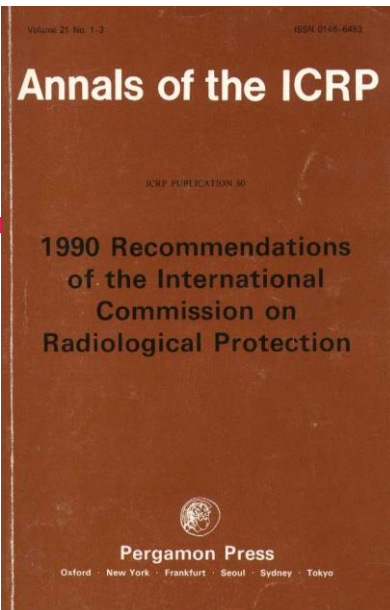
ALARA= As Low As Reasonably Achievable

• حدود دُز فردی (Dose Limits)

مقدمه

مقررات حفاظت در برابر اشعه در ایران

- قانون حفاظت در برابر اشعه با توجه به توصیه های ICRP شماره 26 تهیه و در فروردین ماه 1368 در مجلس شورای اسلامی تصویب شد.
- آئین نامه اجرائی قانون حفاظت در برابر اشعه در اردیبهشت ماه سال 1369 در هیئت وزیران تصویب شد.
- استانداردهای پایه حفاظت در برابر اشعه با توجه به توصیه های ICRP شماره 60 و براساس استاندارد های پایه ایمنی (Basic Safety Standards) مندرج در IAEA Basic Safety Series 115, 1996 تهیه و در تیرماه 1380 در واحد قانونی (سازمان انرژی اتمی ایران) تصویب شد.

حد دز پرتوگیری شغلی

- میانگین دز موثر در 5 سال متوالی 20 mSv/y
- دز موثر سالیانه 50 mSv/y
- دز معادل در عدسی چشم 150 mSv/y
- دز معادل در دست، پا و پوست 500 mSv/y

حد دز پرتوگیری مردم

- دز موثر سالیانه 1 mSv/y
- دز موثر تا 5 mSv در یکسال می تواند قابل قبول باشد مشروط بر اینکه میانگین پرتوگیری سالیانه از 1 mSv/y تجاوز نکند.
- دز معادل در عدسی چشم 15 mSv/y
- دز معادل در دست، پا و پوست 50 mSv/y

حد دز برای محصلین یا کارآموزان در سنین ۱۶-۱۸ سال

- دز موثر سالیانه 6 mSv/y
- دز معادل در عدسی چشم 50 mSv/y
- دز معادل در دست، پا و پوست 150 mSv/y

قانون حفاظت در برابر اشعه

مصوب 20 فروردین 1368

فصل اول: ماده ۱ – اهداف

با توجه به گسترش روز افزون کاربرد پرتوها در امور مختلف و ضرورت حفاظت کارکنان، مردم، نسلهای آینده و محیط در برابر اثرات زیان آور پرتوها، قانون حفاظت در برابر اشعه در فروردین 1368 در مجلس شورای اسلامی بتصویب رسید.

فصل اول: ماده ۲ – تعاریف

1. **اشعه یا پرتو** : شامل اشعه یونساز و غیر یونساز می باشد.
2. **منابع مولد اشعه** : به مواد پرتوزا اعم از طبیعی، مصنوعی، یا مواد و اشیای حاوی آن و یا دستگاهها و تاسیسات مولد اشعه اطلاق می گردد.
3. **کار با اشعه** : هرگونه کار یا فعالیتی است که در ارتباط با منابع مولد اشعه انجام شود.
4. **واحد قانونی** : در مفهوم "سازمان انرژی اتمی ایران" است.
5. **شخص مسئول** : شخص حقیقی است که برابر آئین نامه های مربوطه واجد صلاحیت علمی و فنی و شرایط لازم برای تصدی و نظارت بر کلیه امور مربوط به کار با اشعه در محدوده پروانه مربوطه باشد.
6. **مسئول فیزیکی بهداشت** : شخص حقیقی است که برابر آئین نامه های مربوطه واجد صلاحیت علمی و فنی و شرایط لازم برای تصدی مسئولیت حفاظت در برابر اشعه در محدوده پروانه مربوطه باشد.

فصل دوم: پروانه و مسئولیت ها

ماده 9- کلیه افرادی که بکار با اشعه گمارده می شوند باید تحت معاینات و آزمایشهای پزشکی لازم قبل و بعد از استخدام بصورت دوره ای طبق آئین نامه های مربوطه قرار گرفته و مدارک لازم را در اختیار واحد قانونی قرار دهند.

فصل دوم: پروانه و مسئولیت ها

ماده 10- گماردن افراد زیر بکار با اشعه ممنوع است:

1. افراد کمتر از 18 سال سن غیر از موارد مستثنی بموجب آئین نامه های مربوطه.
2. افرادی که در نتیجه آزمایشهای پزشکی مورد تائید واحد قانونی کار با اشعه برای سلامتی آنان زیان آور تشخیص داده شده باشد.

فصل سوم: نظارت و بازرسی

ماده 13- واحد قانونی در جهت حسن اجرای مقررات این قانون، نظارت بر کلیه امور مندرج در ماده 3 این قانون و بازرسی در زمینه های مزبور را بعهده دارد.

ماده 14- دارنده پروانه کسب، شخص مسئول و مسئول فیزیکی بهداشت مکلفند توصیه ها و دستورالعملهای ابلاغ شده توسط واحد قانونی و بازرسین مربوطه را به اجرا در آورند.

ماده 15- در مواردی که اجرای امور مربوط به مفاد ماده 14 و یا حفاظت افراد و اموال در برابر اشعه مستلزم ارائه خدمات از طرف واحد قانونی باشد، اشخاص ذینفع مکلفند بهاء خدمات ارائه شده را طبق تعرفه مقرر در آئین نامه مربوطه بحساب خزانه داری کل واریز نمایند.

فصل پنجم: مقررات ویژه

قانون فوق مشتمل بر بیست و سه ماده و شش تبصره، در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یکهزار و سیصد و شصت و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 30/1/1368 به تائید شورای نگهبان رسیده است.

حفاظت در برابر پرتوگیری خارجی

انواع ڀرتوگيري

خارجي

داخلي

عوامل مؤثر بر خطر پرتوگیری خارجی

(۱) زمان

(۲) فاصله

(۳) حفاظ

پارامتر زمان

محاسبه دز کل دریافتی:

$$\text{آهنگ دز} \times \text{زمان پرتوگیری} = \text{دز کل}$$

مثال ۱

اگر پرتو کاری روزانه دو ساعت در یک میدان پرتو گاما با آهنگ دز
 0.02 mSv/h فعالیت کند:
پرتوگیری وی برابر است با:

$$0.02 \text{ mSv/h} \times 2 \text{ h} = 0.04 \text{ mSv} \quad \text{روزانه}$$

$$0.04 \text{ mSv/day} \times 5 = 0.2 \text{ mSv} \quad \text{هفتگی (۵ روز کار)}$$

$$0.2 \text{ mSv/week} \times 50 = 10 \text{ mSv} \quad \text{سالانه (۵۰ هفته)}$$

مثال ۲

محاسبه حداکثر ساعت کار مجاز روزانه پرتوکاری که در یک میدان پرتو گامای 0.01 mSv/h کار می‌کند.
(حد دز سالانه برابر است با 20 mSv)

$$20 \text{ mSv} \div 50 = 0.4 \text{ mSv}$$

حد دز هفتگی (هر سال ۵۰ هفته):

$$0.4 \text{ mSv} \div 5 = 0.08 \text{ mSv}$$

حد دز روزانه (هر هفته ۵ روز):

$$0.08 \text{ mSv} \div 0.01 = 8 \text{ h}$$

ساعت کار مجاز روزانه:

مثال ۳

پرتوکاری ۵ روز در هفته در یک میدان پرتو گاما با آهنگ دز 1 mSv/h .
کار می‌کند. اگر حد دز سالانه 20 mSv باشد، حداکثر مدت زمان کار روزانه
او باید چند ساعت باشد؟

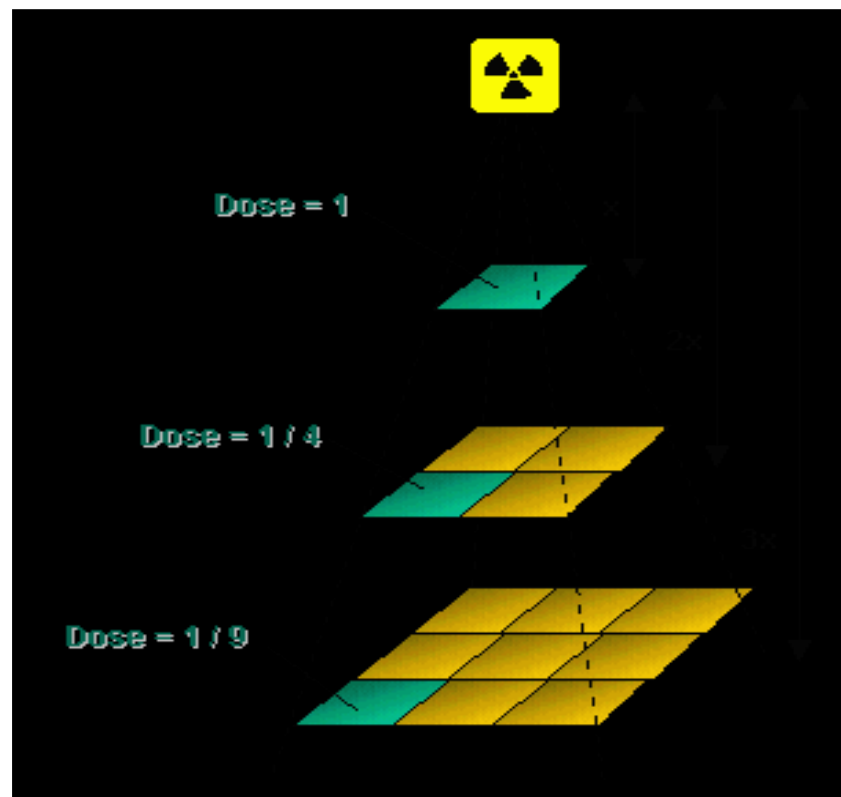
$$20 \text{ mSv} / (50 \times 5) = 0.08 \text{ mSv} \quad \text{حد دز روزانه:}$$

$$0.08 \text{ mSv} \div 0.1 \text{ mSv/h} = 0.8 \text{ h} \quad \text{حداکثر ساعت کار در روز:}$$

پارامتر فاصله

- قانون عکس مجذور فاصله
برای چشمه های نقطه ای،
پرتوگیری با عکس مجذور فاصله
متناسب است

مثال ۵

اگر آهنگ دز معادل در فاصله ۱ متری برابر با 100 mSv/h اندازه‌گیری شده باشد:

آهنگ دز معادل در فاصله ۲ متری: $100 \div 2^2 = 25 \text{ mSv/h}$

آهنگ دز معادل در فاصله ۵ متری: $100 \div 5^2 = 4 \text{ mSv/h}$

حفاظ گذاری

انواع حفاظ گذاری:

- 1) حفاظ گذاری در برابر پرتوهای آلفا
- 2) حفاظ گذاری در برابر پرتوهای بتا
- 3) حفاظ گذاری در برابر پرتوهای ایکس و گاما
- 4) حفاظ گذاری در برابر پرتوهای نوترون

حفاظ گذاری در برابر پرتوهای آلفا

پرتوهای α در اثر برخورد با مولکول های هوا به سرعت انرژی از دست می دهند. بنابراین نیازی به حفاظ برای مهار آنها نیست.

حفاظ گذاری در برابر پرتوهای بتا (ادامه...)

مناسب ترین حفاظ برای مهار پرتوهای β از دولایه تشکیل می شود:

لایه اول: ماده ای با **عدد اتمی کوچک** مانند پلاکسی گلاس یا

پلاستیک با ضخامت زیاد، برای متوقف کردن پرتوهای بتا

(الکترونها).

لایه دوم: ماده ای با **عدد اتمی بزرگ** مانند سرب برای تضعیف

پرتوهای X تولیدی.

حفاظ گذاری در برابر پرتوهای نوترونی (ادامه...)

حفاظ چشمه های نوترونی از دو لایه تشکیل می شود:

(1) لایه ای از مواد هیدروژن دار

(2) لایه ای از مواد سنگین مانند سرب

پایان

سپاس از توجه شما

منابع :

- سایت انجمن رادیولوژی ایران
- سایت مهندسی بهداشت محیط ایران

